

Mál nr. 268/2018**M og
váttryggingafélagið V v. slysatryggingar ökumanns A****Ökumaður bifreiðar féll í þrepum bifreiðar og slasaðist 20.11.2017.****Gögn.**

Málskot móttakið 3.9.2018 ásamt fylgiskjölum nr. 1-7.

Bréf V, dags. 5.9.2018.

Málsatvik.

M var bílstjóri á snjóruðningsbíl og ætlaði að hreinsa snjó og klaka af framrúðu bifreiðarinnar. Þegar M steig út úr bifreiðinni á þrep sem var fullt af snjó og klaka rann hann til og féll, en náði að halda sér í handfang hurðarinnar og fékk við þetta mikinn slink á höndina og slasaðist. M krefst bóta úr slysatryggingu ökumanns bifreiðarinnar A og byggir á því að hann hafi verið ökumaður bifreiðarinnar og því tryggður skv. lögboðinni slysatryggingu ökumanns við akstur skv. 92. gr., sbr. 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. M byggir jafnframt á því að hann hafi þurft að fara út úr bifreiðinni í umrætt sinn til að huga að öryggi hennar og falli slíkt undir notkunarhugtak 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga. M telur að beint orsakasamband hafi verið á milli notkunar bifreiðarinnar og slyssins. Þá vísar M til nokkurra dóma Hæstaréttar og telur ótvírætt að M hafi verið við stjórn bifreiðarinnar þegar slysið varð og slysið tengist notkun hennar.

V hafnar bótaskyldu og telur að tjónið verði ekki rakið til notkunar bifreiðarinnar sbr. 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga. V segir að bifreiðin hafi verið kyrrstæð og sérstakur vélbúnaður hennar hafi ekki verið í notkun þegar slysið varð. Bílstjórinn hafi verið að ganga út úr kyrrstæðri bifreið. Þá bendir V á að bótaregla umferðarlaga sé hlutlæg ábyrgðarregla og því beri að túlka ákvæðið þröngt og atvikið sem um ræðir sé með þeim hætti að ekki sé hægt að fella það undir notkun bifreiðar. Þá segir V að líkamstjón M þar sem hann rann til í snjó og hálfu verði ekki rakið til stjórnunar ökutækis.

Álit.

M rann til í snjó og klaka þegar hann ætlaði út bifreið sem hann ók, en hafði stöðvað sérstaklega áður en hann fór út úr henni. Þegar M slasaðist var hann því ekki undir stýri bifreiðarinnar og bifreiðin var kyrrstæð. Til þess að bótaréttur stofnist skv. 92. gr. umferðarlaga úr slysatryggingu ökumanns þarf það að vera vegna notkunar bifreiðarinnar í skilningi 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga auk þess sem ökumaður þarf að hafa orðið fyrir líkamstjóni við stjórn hennar. Þegar atvik málsins eru skoðuð verður slys M ekki rakið til notkunar bifreiðarinnar vegna sérstakra hættueiginleika hennar sem slíkrar, heldur falls í tröppum bifreiðarinnar kyrrstæðrar þegar M var að fara út úr bifreiðinni. Breytir þar engu um þó að M hafi talið nauðsynlegt að hreinsa snjó og krapa af framrúðu bifreiðarinnar. Á M því ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns bifreiðarinnar A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns A.

Reykjavík 9.10.2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Jón Magnússon lögfr.